

Говор високог представника, Кристијана Шварц-Шилинга на састанку са младима Мостара у Нансен дијалог центру

Даме и господо,

Задовољство ми је и привилегија да будем овдје данас са вама.

Задовољство ми је због тога што је ово прилика да научим од вас, као и да разговарам са вама данас. У ствари, веома сам заинтересован да чујем ваша гледишта о великом броју питања, о којима ћу говорити нешто касније.

Привилегија је због тога што сте ви будућност ове земље. Не ја. Сасвим сигурно не ја. А, искрено говорећи, нису ни политичари са којима сам се данас састао, који упорно годинама не успијевају да покажу вођство, одговорност, флексибилност и толеранцију, што је потребно овом граду.

Приступи са нултом опцијом –*инат* – који карактеришу политику у овом граду и, да будем искрен, у великом дијелу ове земље, су можда многе од вас одвратили од политике. Зато се можда питате да ли вриједи или не вриједи гласати на предстојећим изборима.

Ја вас увјеравам да вриједи.

Избори су генерално значајни. Ови избори су посебно значајни због тога што се мијења природа међународног присуства у Босни и Херцеговини.

Лидери који буду изабрани 1. октобра ове године ће морати да преузму одговорност за будућност њихове и ваше земље и да је воде ка Европи након затварања Канцеларије високог представника идуће године.

Зато, ако одлучите да не искористите прилику коју пружају избори, омогућавајте другима да умјесто вас одлучују о вашој будућности.

Када сам био ваших година, будућност моје земље није била јасна. Немачка је била поражена у рату. Била је подијељена, а демократија је била тек у зачетку.

У то вријеме није постојала Европска унија. Међутим, појавили су се изгледи за евро-атлантску интеграцију Немачке кроз НАТО, Маршалов план и, касније, кроз Европску заједницу за угаљ и челик, и тадашњи канцелар Конрад Аденауер је искористио прилику.

Немачка се прикључила НАТО-у 1955. године и била је један од оснивача данашње Европске уније 1957. године. А када су се двије половине Немачке поново ујединиле 1991. године, генерални секретар НАТО-а је био Нијемац, мој покојни пријатељ Манфред Вернер.

Босна и Херцеговина данас има сличне изгледе за прикључење евро-атлантским интеграцијама. Заиста, пут ка евро-атлантским интеграцијама је много јаснији данас него што је то био случај прије више од пола вијека.

Данас програм Партнерство за мир пружа јасан први корак ка чланству у НАТО. А Споразум о стабилизацији и придруживању, о којем Босна и Херцеговина тренутно преговара са Европском комисијом, представља први корак ка чланству у Европску унију.

Да бих помогао Босни и Херцеговини на овом путу, у својству специјалног представника Европске уније, ја успостављам нову Канцеларију која ће остати овдје након затварања Канцеларије високог представника, да координише рад свих европских актера, укључујући Европску комисију, ЕУФОР и Полицијску мисију Европске уније.

Босна и Херцеговина има европску будућност, и ја желим да ви будете њен дио. Желим да будете њен дио изласком на гласање у

октобру. Желим да будете њен дио активним учествовањем у сваком поједином аспекту овог процеса.

И ко зна. Можда ће у завршници неко од вас који сте присутни данас овдје заузети једну од највиших позиција у Европској унији. Био бих пресретан уколико би се то десило.

Даме и господо,

Ово је дијалог. Мада ми је драго да чујем питања, још интересантније ми је да чујем ваша гледишта.

Како видите ситуацију у Мостару и Босни и Херцеговини? Која су вам питања значајна? Како гледате на затварање Канцелрије високог представника? Шта мислите о Европској унији? Колико сте оптимистични у погледу шанси Босне и Херцеговине за интеграцију у Европу? Да ли намјеравате да гласате? Колико повјерења имате у данашње политичке лидере? Да ли бисте ви могли да урадите бољи посао?

Хвала.